

A la Primària no poden fer de metge

El Departament de Salut s'omple la boca sobre l'atenció primària: que si és la base del sistema de salut, que si han d'assumir més patologies, que si els pacients crònics han de ser tractats als centres d'atenció primària per evitar col·lapses als hospitals... A la pràctica, els nostres metges de primària es troben que no poden fer la seva feina, que no poden fer de metges. El sistema els té controlats, de manera que els han retallat les proves complementàries que poden demanar i els fàrmacs que han de prescriure i, a més, sense l'increment pressupostari lògic i necessari que cal per tirar endavant tot el que els encomanen fer.

Resultats: que la lliure prescripció de medicaments està prohibida, penalitzant econòmicament els metges que creuen que el tractament mèdic hauria de ser un altre; l'allunyament "de facto" entre metge i pacient: fer de metge de capçalera, ara, és un record llunyà; proliferació de persones que es poden permetre tenir una mútua privada, però que intenten «passar» proves i medicaments pel «seguro»... Tot això sumat a l'augment de llistes d'espera quirúrgiques, a la preocupació de la nostra gent gran per si podran assumir l'augment de cost dels medicaments per l'augment de taxes, l'augment de les demandes als serveis socials i decepció pel finançament de les persones amb dependència, allunyament entre els pacients i els serveis d'urgència rurals, obscurantisme en la gestió del servei d'ambulàncies, amb mala dotació material i manca de recursos o mal distribuïts...

Tot plegat fa que el nostre sistema de salut, tan apreciat encara pels catalans, se suporti en les espatlles dels professionals (farmacèutics, administratius, auxiliars, infermeres, metges...), amb tot el desgast psíquic i físic, tan perillós en una feina que ens demana a tots estar en plenes facultats.

Quan s'arriba a un nivell òptim, en qualsevol cosa, sobretot si ha costat anys i panys i esforços de moltes generacions, veure com es perd qualitat (ja ningú en parla!) de forma sobtada i sense tenir un model de salut nacional clar, només porta a la pèrdua de salut, a la decepció i al desànim.